

שירה זו שירה, שהיא כלל של כל התורה. שירה שעליונים ומחזאים מתקודרים אליה. שירה שהיא כמו הعالם של מעלה, שהוא שבת העליונה. שירה שהשם הקדוש הعليון מתעורר בשכילה, וכן הוא קדש חדש. מה הטעם? משום שכל קדשים. ברכיו באהבה ושמחה הכל. (ו) משום שפוס של ברכה נתנת בימין. בין שנטנה בימין, אז כל השמחה וכל האהבה נמצאים. וכך כל דבריו באהבה ושמחה. וכן כל דבריה באהבה ושמחה. בזמנם שהימין הוז חזרה לאחור, כמו שנאמר הרשב אחורי ימינו, אז פוס של ברכה נתנת בשמאלי. בין שנטנה בשמאלי, מתחילים עליונים ומחזאים לפתח עליון קינה. ומה אומרים? איך. אי בה. אי פוס של ברכה, שפקום עליון שהיתה יושבת בחוכנו מנעה ונגער ממנה. משום כך שיר השירים, שהיה מצד הימין, כל דבריו באהבה ושמחה. איך. שחר הימין ונמצא בשמאלי, כל דבריו קנטורים וקינוטים.

ואם תאמר, הרי כל שמחה וכל חרודה וכל שיר הוא מצד השמאלי, וכן הליים מצד השמאלי מנגנים שירה. אלא כל שיר השמאלי, לא נמצא אלא מצד השמאלי, נדרבק עמו. ובזמן שהימין מתקודר ונדרבק עמו, אז אותה חרודה מימין מיטיבה את הפעס. וכשהפעס שכוף והשמחה היא מצד הימין, אז חרודה שלמה באהה מצד זהה. וכשימים לא נמצא, הפעס של השמאלי רב, ולא שוכף ולא מיטיב ולא משמח, ואנו איך. אי בה. פוס של ברכה מה תהא עליה? שהרי יושבת בשמאלי, והפעס רב ולא

שירתא דא שירתא, דאייה כללא דכל מתערן לגבה. שירתא דעלאי ותתאי דלעילא, דאייה שבת עלאה. שירתא דשמעא קדישא עלאה, אטעטר בגינוי. ועל דא אideo קדש קדשים. מאי טעמא. בגין דכל מלוי ברחים ובחודה כלא. (ו) בגין דכוס של ברכיהם ובחודה כלא. בגין דאתה בגינוי, בגין דאתה בימינא, בגין דאתה בימינא, בגין כל חידו וכל רחימי אשתבה. בגין פך ברכיהם ובחודה כל מלוי.

בזמנא דהאי ימינו אתהדר לאחורא, כמה דאת אמר (אייה ז) השיב אחר ימינו, בגין כוס של ברכה אתהיב בשמאלא. בגין דאתהיב בשמאלא, שראי עלאי ומפני למתפתח עלייה קינה. ומאי קאמרי. איך, אי בה, אי כוס של ברכה, דarter עלאה דהווית יתבא בגויה אהמגע ואתגרע מנה בגינוי בך שיר השירים, הדוה מפטרא דימינא, כל מלוי רחימי ובחודה. איך, דחסיר ימינו, ואשתבה שמאלא, כל מלוי איונון קנטורין וקינון.

יאו תימא, הא כל חידו, וכל חרודה, וכל שיר, מפטרא דשמעאל איהו, ועל דא לואי מפטרא דשמעאל מנגני שירתא. אלא, כל חידו דاشתבה מפטרא דשמעאל, לא אשתבה אלא בזמנא דימינא אתדק בחדיה. ובזמן דימינא אתעדר ואתדק בחדיה, בגין דהיא חרודה מימינא, איהו דקה אוטיב לרתקה, ובכד רתקה אשתקה, וחדו איהו מפטרא דימינא, בגין חרודה שלימתא אתי מהאי סטרא. ובכד ימינו לא אשתבה, רתקה דשמעאל נפיש, ולא שכיך, ולא אוטיב, ולא חד. בגין איך, אי בה. פוס של ברכה מה תהא עלייה, בגין דקה יתבא בשמאלא, ורתקה